

hans Hustru og 7 Børn fra hans Fædrengaard, fordi de store Udgifter, som det vil være nødvendigt at afholde paa denne Gaard, ikke kan afholdes, naar han faar en saa ringe Betaling for Roerne som den, der vil blive givet i Aar. Man har jo ogsaa henvendt sig til den højtærede Indenrigsminister med Anmodning om Nedsættelse af Taksterne for Transport af Sukkerroer, og jeg tror, der vil komme mange lignende Ansøgninger fra Agrarerne. Naar et Aar er gaaet, tror jeg at turde forsikre den højtærede Regering, at for saa vidt vi ganske tankeløst bliver ved at styre den nuværende politiske Line ud, vil der være Tusinder af Landmænd, der er stillet nøjagtig paa samme Maade som hin fynske Sukkerroedyrker, at de vil komme til at forlade Fædrengaard, Hjem og Arne og komme til at dele Kaar med Arbejderne her i Landet. Jeg tror derfor, at man fra Venstres Side har set ganske forkert paa hele det økonomiske Spørgsmaal, og at det vilde være til største Lykke og Velsignelse for Landet, hvis Regeringen i den sidste Time virkelig tog sig sammen og sagde til sit Parti: Saaledes som det gaar nu, kan det ikke blive ved at gaa. Naar man nu fra anden Side — ogsaa fra Socialdemokraternes Side — strækker Haanden frem og er villig til at forhandle om en fuldstændig Ordning, der kan bringe Virksomhederne i Gang igen, nu vel, saa er det ogsaa vor Pligt at prøve Forhandlingernes Vej og ikke stille sig saa afvisende stejlt, som den højtærede Landbrugsminister har stillet sig hele Sommeren.

Efter disse almindelige Bemærkninger, som jeg har gjort, fordi jeg er valgt i en By, hvor der nu et helt Aar har været næsten 2 000 arbejdsløse, og hvor jeg, hver eneste Gang jeg kommer til den By, hører om, hvorledes Savn og Nød og Ulykker rammer disse mange Mennesker, som udgør en saa stor Del af Byens Befolkning, vil jeg tillade mig at rette forskellige Henvendelser af anden Art til de højtærede Ministre, og jeg vil da allerførst rette en Henvendelse til den højtærede Udenrigsminister og spørge ham, hvorledes det gaar med de Forhandlinger, der føres om en Handelstraktat med Rusland. Det er jo ikke lykkedes den højtærede Minister endnu at

faa nogen Handelstraktat afsluttet med Rusland, hvilket jeg finder meget beklageligt. Der foreligger ikke noget officielt om Aarsagerne til, at en saadan Overenskomst ikke er sluttet, men underhaanden er det sagt mig, at det særlig støder paa Vanskeligheder, fordi den nuværende Regering i Rusland ikke vil anerkende den gamle Gæld, som Rusland skal have overfor Danmark, jeg ved ikke, om dette er rigtigt, men det er jo muligt. Striden i saa Henseende kan muligvis ikke udjævnes paa anden Maade end ved, at Danmark kvitterer de Beløb, Rusland skylder Danmark. Jeg ved ikke, hvor værdifuldt det er at opretholde den Fiktion, at Rusland en Gang vil betale. Det er muligt, at Rusland en Gang kan betale, hvad det skylder, men jeg tror, at det har saare lange Udsigter, og skal Rusland til at betale saadan gammel Gæld, er jeg tilbøjelig til at tro, at Lande som Frankrig, England og Amerika, overhovedet de store Lande, vil komme og forlange først, saa det vil sikkert være meget længe, før Danmark kan faa nogle af de Beløb, det maatte have til gode i Rusland. Derfor vil jeg sige til den højtærede Udenrigsminister, at jeg synes ikke, man vedblivende skulde lade disse Forhandlinger strande paa dette Spørgsmaal, det har efter min Mening ikke stor reel Interesse. Jeg vil i det hele bede den højtærede Udenrigsminister udtale sig om Aarsagerne til, at andre Lande faar afsluttet Handelsoverenskomst med Rusland, medens vi stadig ikke har nogen saadan.

Frømdes vil jeg spørge den højtærede Udenrigsminister om Aarsagen til, at der tilsyneladende ikke længere findes nogen Forhandling Sted om Hjælp til de hungerlidende Egne i Rusland. Jeg paaskønner, at den nuværende Regering stillede 1 Mill. Kr. til Raadighed til Bespising af russiske Børn, og jeg skal kun beklage, at denne betydelige Hjælp fra Danmarks Side ikke kunde gennemføres. Efter min Opfattelse strandede den paa en ganske mærkelig Modvillie fra russisk Side, og jeg har ikke nogen Bebrejdelse at gøre den højtærede Udenrigsminister, fordi den Sag ikke blev gennemført paa den Maade, det først var tænkt at gennemføre den paa. Det forekommer mig, at man fra russisk Side ydede en